

**Beretning til Præsteforeningen
fra Foreningen af Fængsels- og arrestuspræster**

Den 7. juni 2018

Fakta og oplysninger om vores arbejdsområde:

Antal arresthuse	36 + afdelinger i 6 statsfængsler + Københavns Fængsler (3 afdelinger)
Antal arrestuspræster (rådighedsordning eller kvoteret stilling)	36
Antal fængsler	13
Antal fængselspræster (både åbne og lukkede fængsler, nogle i kvoteret stilling)	16

Alle relevante papirer inden for vores område er samlet i en *håndbog*. Håndbogen kan læses på Præsteforeningens hjemmeside under delforeninger og ellers på min kirkes hjemmeside:
www.frederikssundkirke.dk/kontakt

Beretning:

Endnu et år er gået, og det har været både et spændende og et udfordrende år for vores forening, Foreningen af fængsels- og arrestuspræster (FFA).

Vigtigst af alt - og desværre også værst af alt - oplever vi, at det er blevet sværere at agere og passe vores arbejde bag tremmerne. Årsagen er, at Direktoratet for Kriminalforsorgen har ændret praksis, så færre i forhold til tidligere kan mødes samtidig til kirkelig undervisning og gudstjenester i både arresthuse og fængsler. Det begrundes oftest med ressourcemæssige (økonomiske) og sikkerhedsmæssige hensyn, og når kun otte indsatte kan mødes samtidig, giver det langt mere arbejde og langt flere tjenester til os for at vi kan dække det behov, der er.

Det er en stor udfordring for os, at der med kort varsel sker så store omvæltninger. Det gælder især for fængselspræsternes vedkommende, og det er også en frustration for mange arrestuspræster, at der ikke er tilknyttet nogen arbejdskvote til vores stillinger, men at arbejdet skal passes via rådighedsordningen; det er mildt sagt ikke særlig tilfredsstillende og øger ikke arbejdsglæden.

Desuden har Justitsministeriet indført flere stramninger på vores område via lovindgreb, som vi ikke umiddelbart sympatiserer med, for eksempel højere straf for forbrydelser i visse områder og nemmere mulighed for at tvangsudvise dømte af landet. Disse forhold berører os i indirekte forstand i og med at vi taler med dem, det går ud over, og derudover berører det os i direkte

forstand, at udenlandske varetægtsfængslede ikke længere har ret til at blive tilbudt beskæftigelse og skoleundervisning. Det giver et skævt forhold mellem vilkårene for danske og udenlandske indsatte, hvilket vi også må lægge øre til, og når nogle ikke tilbydes beskæftigelse eller undervisning, siger det sig selv, at deres dag er anderledes trist – og humøret derefter.

Fra den positive side vil jeg nævne, at jeg siden sidst med stort udbytte har repræsenteret foreningen – og fædrelandet – ved to europæiske fængselspræstekonferencer, den første i september 2017 i Cambridge i England, den anden i april 2018 i Kiev i Ukraine. Det er i regi af foreningen IPCA Europe: *International Prison Chaplain Association Europe* (www.ipcaeurope.org)

Det er altid opmuntrende at mødes med fængselspræster fra andre lande, og det var interessant at høre om, hvordan der arbejdes i fængslerne i de andre lande. For eksempel har både Norge og England en stor tradition for at det ikke alene er én person – præsten – der gæster fængslet, men et helt team fra kirkens side bestående af socialrådgivere, lærere, musikere og korsangere (Frelsens Hær) med de åbenlyse fordele, det giver. Desuden arbejder flere kirkelige retninger i Sverige i fængslerne og ikke kun Svenska Kyrkan, hvor det i Danmark stort set kun er præster fra Folkekirken, som besøger fængslerne. Og så var mødet med mange repræsentanter fra den ortodokse kirke ved den seneste konference i Kiev virkelig en berigende oplevelse og noget, der med udbytte kunne skrives om i for eksempel Præsteforeningens Blad.

Desuden siger vi tak til Præsteforeningen for ved en konference i 2017 at sætte funktionspræstembedet på dagsordenen, og tak for, at der er blevet udarbejdet en vejledning på området (*Vejledning vedrørende funktionspræster*). Ganske vist blev det opfølgende gruppemøde aflyst på grund af den varslede konflikt, men så glæder jeg/vi os bare så meget mere til at blive inviteret en gang i fremtiden. ☺

På den positive side tæller også, at vi har et stærkt fællesskab i vores store, gamle forening. Vores kurser og kursusdage er velbesøgte, ikke mindst fordi vi ganske enkelt har brug for at mødes og tale om det, der tynger. Vores medlemmer havde mulighed for at deltage i et tre-dages kursus 11-13/9 2017, og den 15/11 2017 arrangerede vi en spændende temadag i det nye fængsel på Nordfalster. Kirken i samme fængsel blev åbnet Kristi himmelfarts dag den 10/5 i år, hvor jeg repræsenterede foreningen, og hvor flere arrestus- og fængselspræster også var til stede.

En sidste, opmuntrende nyhed fra vores lejr kommer ikke fra os som forening, men fra én af vores eksterne samarbejdspartnere, Café Exit. Café Exit arbejder med kirkelig resocialisering af tidligere indsatte, indtil videre i vores større byer, men nu er arbejdet ved at blive udbredt også til landområder. Der er blevet udpeget nogle provstier i Roskilde og Lolland-Falster Stift som forsøgsområder, og nu er det spændende at se, om der kan findes et frugtbart match mellem menigheder/kirker og tidligere indsatte. Målet for projektet er at forsøge at hjælpe nogle tidligere indsatte videre på en god måde på livets vej inden for en kirkelig ramme, for eksempel ved at finde en bolig, et arbejde og et kirkefællesskab eller noget fjerde til dem.

Sluttelig vil jeg takke Præsteforeningen fordi vi måtte afholde et bestyrelsesmøde i februar i foreningens lokaler, og takke foreningens jurister for god og til tider ret så nødvendig sparring.

Venlig hilsen

Thomas Munk Rønberg, formand for FFA